

Ex 12,1.3-8,11-14: *Hospodin řekl Mojžíšovi a Áronovi v egyptské zemi: ... Vyhlaste celé izraelské pospolitosti: Desátého dne tohoto měsíce si každý vezmete beránka podle svých rodů, beránka na rodinu. Kdyby byla rodina malá a na beránka by nestačila, přibere si každý souseda, který bydlí nejbliže jeho rodiny, aby doplnil počet osob. Podle toho, kolik kdo sní, stanovíte počet na beránka. Budete mít beránka bez vady, ročního samce. Vezmete jej z ovcí nebo z koz. Budete jej opatrovat až do čtrnáctého dne tohoto měsíce. Navečer bude celé shromáždění izraelské pospolitosti beránky zabíjet. Pak vezmou trochu krve a potrou jí obě veřeje i nadpraží u domů, v nichž jej budou jíst. Tu noc budou jíst maso upečené na ohni a k němu budou jíst nekvašené chleby s hořkými bylinami. ... Budete jej jíst takto: Budete mít přepásaná bedra, opánky na nohou a hůl v ruce. Sníte jej ve chvatu. To bude Hospodinův hod beránka. Tu noc projdu egyptskou zemí a všechno prvorozené v egyptské zemi pobiji, od lidí až po dobytek. Všechna egyptská božstva postihnu svými soudy. Já jsem Hospodin. Na domech, v nichž budete, budete mít na znamení krev. Když tu krev uvidím, pomínu vás a nedolehne na vás zhoubný úder, až budu bít egyptskou zemi. Ten den vám bude dnem pamětním, budete jej slavit jako slavnost Hospodinovu. Budete jej slavit po všechna svá pokolení. To je provždy platné nařízení.*

Mk 1,9-15: *V těch dnech přišel Ježíš z Nazareta v Galileji a byl v Jordánu od Jana pokřtěn. V tom, jak vystupoval z vody, uviděl nebesa rozevřená a Ducha, který jako holubice sestupuje na něj. A z nebe se ozval hlas: „Ty jsi můj milovaný Syn, tebe jsem si vyvolil.“*

A hned ho Duch vyvedl na poušť. Byl na poušti čtyřicet dní a satan ho pokoušel; byl mezi dravou zvěří a andělé ho obsluhovali. Když byl Jan uvězněn, přišel Ježíš do Galileje a kázal Boží evangelium. Naplnil se čas a přiblížilo se království Boží. Čiňte pokání a věřte evangeliu.“

I. Evangelium

V kostele se nabízí a prožívá něco, co je dobré slyšet, protože je to pro nás dobrá zpráva. Dá se vyjádřit docela stručně, ale v Bibli je k tomu ještě spousta důležitých podnětů, které taky stojí za pozornost: co už

se stalo a co teprve očekáváme a jak to lidé přijímají nebo nepřijímají a jak se to v jejich životě projevuje. I v našem, proto to ostatně čteme. Zpráva je to dobrá, vždyť je od Boha, ale to neznamena, že je lidem hned srozumitelná nebo i příjemná. Někdy ne.

Jeden z příběhů začíná v poušti, kde kdosi naléhavě volá: “Připravte Bohu cestu, narovnejte, co je křivé, špatné a nefér.” Byl to Jan řečený Křtitel a navazoval přitom na dávné písničkáře, spisovatele a kazatele, kterým se říkávalo proroci. Říkalo se jim tak proto, že takříkajíc trefili hřebík na hlavičku: řekli něco, co bylo důležité a taky pravdivé. V tomto případě, že je lidské jednání křivé a něco se s tím už musí udělat.

Tohle Jan vyvolával na poušti a trefil to přesně, ale jako když házíte hrách na zeď: nikoho to nezajímalo. A pak zas najednou zajímalo: pozornost a přízeň davu je nestálá a teď byla Janova slova – nikterak nová – najednou na chvíli v centru pozornosti. Že by to chtělo srovnat křivárny, na tom se lidi vcelku shodnou, dokud se tím míří na druhé, a pak už shoda končí. Ale někdy nastane vzácná chvíle, kdy si připustí naléhavá a kritická slova i k vlastnímu tělu, a tady se to stalo.

Když o lidech mluví někdo neférový, zapáchají jeho slova pohrdáním a nenávisí. U proroků to bylo jinak a taky v kostele je to jinak, tam se setkáte se zprávou, která je dobrá (vždyť je od Boha) a je určena pro vás a pohrdání lidmi ani nenávisť k nim v ní není.

„Životní cestu máte křivou, tak ji hleďte srovnat, vždyť k vám po ní přichází Bůh,“ povídá Jan poněkud neuctivě, leč láskyplně na naši adresu. A Bůh opravdu přišel a raději ani nečekal, až si to v sobě a mezi sebou napřed srovnáme. V tom příběhu k Janovi tehdy přišel Ježíš z Nazareta a byl od něj pokřtěn (křest je něco jako pečeť Boží milosti, razítko na dobrou životní cestu, na kterou vás zve sám Bůh). Takových lidí tehdy přicházelo k Janovi mnoho, ale Ježíš byl přece jen výjimečný. Vypravěč Marek tu výjimečnost popsal takhle: že se z nebe ozval hlas, který Ježíšovi pravil: “Ty jsi můj milovaný Syn, tebe jsem si vyvolil.” Ostatní lidí to tehdy ještě neslyšeli – jen Ježíš. A my, čtenáři.

Vyvoleného a milovaného syna vzápětí spatříme, jak je sám kdesi v poušti a satan na něm dělá pokusy, jestli by se nedal chytit na nějaké lákadlo (a že by se jich našlo). Žádné podrobnosti tu nejsou, jenom literární zkratka: že z jedné strany po něm šla dravá zvěř, z druhé ho obsluhují andělé. Zní to takřka pohádkově, ale vy tak přece žijete taky:

jenom si za tu divou zvěř dosadte všechno, co vás trápí, štve, pokouší či ohrožuje a pokoj vám to nedá, a současně máte výdrž a sílu, ani nevíte odkud, takže ty ďáblůviny nějak ustojíte, i když to ve vašich schopnostech nebylo. Určitě vás neopustí otazníky a pochybnosti o víře, o životě, o Bohu, o všem – to je v pořádku, Boží syn Ježíš je měl také. A zároveň vás nenápadně provází Boží přítomnost a požehnání.

II. Co Bůh slíbil

Ježíš samozřejmě nebyl první, koho ty pochyby provázely. Kdysi se potuloval pouští i jistý Mojžíš, než ho Bůh zavolal a řekl mu, že chystá lidem veliké vysvobození. To byla milá zpráva, i když těžko představitelná. Mojžíš to má prý v Božích službách provést, a to už pro něj bylo nepředstavitelné úplně. Faraó a egyptští otrokáři mu byli milí asi jako divá zvěř, copak se s nimi dá jednat a uspět? A Boží lid, kterému je to vysvobození zaslíbeno, ten se vždycky v tu nejméně vhodnou chvíli podobá té divé zvěři taky. Dost těžký podnik, Bože.

Bylo by podezřelé, kdyby Mojžíš žádné pochybnosti neměl. Na tenhle úkol nestačí a možná si není jist, jestli na něj stačí Bůh. A moc ho asi neuklidní slib, který mu Bůh dal: „Až to všechno skončí, poznáte, že je dobře, že jste to podnikli a že jste se na mě spolehli.“ Jednou to tak skutečně bude, ale cesta je dlouhá a divá zvěř, k níž se občas připojí i vyvolený lid, ještě bude mít prě.

Znáte to vyprávění, s faraonem nehnulo nic, Mojžíš narážel nejen u něj, ale i u vlastního lidu, ale dobrá zpráva je, že co Bůh slíbil, platí pořád. A právě to si měli připomínat. Ta připomínka dostala konkrétní obrysy: zabijete beránka bez vady, společně ho připravíte a společně sníte – v chvatu, připraveni na další cestu. Krví toho beránka bez vady natřete veřeje svých dveří. Všechny zatrchtilé ideály, co jim lidi posluhují, dostanou na frak, ale domům značeným beránkovou krví se smrt vyhne, až na to přijde.

III. Nepřátel se nelekejte

Když Jan Křtitel vyzýval, ať srovnáme, co je křivé, protože přichází Bůh, byla v tom i ozvěna tady toho příběhu. Všechny zatrchtilé ideály, které nám zamotaly hlavu, dostanou na frak, až na to přijde, ale domům značeným krví beránka bez vady se smrt vyhne.

Vzápětí se vrátil z pouště Ježíš a začal kázat: Přátelé, tak ten čas už je tady. Boží království už je na dosah, tak si znovu srovnajte cestu podle Boží mapy, a jestli jste zabloudili a jdete špatně, vraťte se zpět (povede vás šipka odpuštění). A věřte, že tenhle návrat je možný (ať jste zabloudili kamkoli) a že Bůh už opravdu přichází.

Ježíšův příběh pak pokračoval až k hlavnímu městu té země a pak za město, tam, co stávají šibenice. A odtud na hřbitov, to dá rozum. A ze hřbitova zase zpátky do života. To už rozum nedá, jenže když přichází Boží království, lidský rozum se v tom všem hned nevyzná.

Bibličtí vypravěči to pojali tak, že Ježíš přijal roli obětovaného beránka bez vady (říkali bez hříchu, čímž se míní, že ač na něj doléhaly pochybnosti a pokušení, spolehl se na Boží přítomnost a požehnání – neboť co zmůže divá zvěř proti Bohu?). Po způsobu učedníků a jejich poslední večere s Ježíšem dodnes jíme kousek chleba a pijeme víno a v tom společném stolování je ten Beránek přítomen. Když na to přijde, smrt všech zatuhlých představ, ideálů a strachů se vyhne domům, jejichž obyvatele chrání jeho krev. Tak se tím směrem vydejte a jednou, jak Bůh slíbil už Mojžíšovi, poznáte, že je dobře, že jste to podnikli a že jste se na něj spolehli.

V krátkém doslovu na samém konci vyprávění evangelista Marek ještě dodá, že kdo tomu uvěří, ten se sice líté zvěři, démonům a běsům nevyhne, ale – i když jsou nad naše síly – díky Boží přítomnosti je budeme moci zahánět na útěk. Nebojte se, to, co už neuneseme, na sebe dobrovolně a pro naše dobro bere Bůh.

Požehnání:

Lidský hřích (ani svůj vlastní) ze světa nevymýtíme, to není v našich silách. Bůh nás však rozvazuje k životu, to když si náš malér odpyká beránek Kristus.

Blaze tomu, komu Hospodin hřích nepočítá a maže. Tak tu jeho nabídku přijměme, pojďme se nebát a žijme sami i pohromadě rádi.

Vždyť Boží láska je s vámi na každém kroku – tak ať vás naplňuje radostí a pokojem a kéž se i díky vaší víře, naději a lásce setkávají s vnitřní radostí a pokojem i lidé kolem vás. Amen.